

WILEŃSKI

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 15.

TREŚĆ:

	Str.
Odezwa Pana Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14. X. 1935 r. Nr. GM. 7587/1/35, do wszystkich pracowników administracji spraw wewnętrznych	182

DZIAŁ URZĘDOWY:

Poz.: 96	Rozporządzenie Wojewody Wileńskiego z dnia 21 września 1935 r. w przedmiocie zatwierdzenia norm wynagrodzenia strat poczynionych przez każdorazowe samowolne: 1) wypasanie użytków rolnych i leśnych, 2) zbieranie grzybów i owoców leśnych, oraz korzystanie z innych użytków ubocznych . .	183
97	Obwieszczenia Wojewody Wileńskiego z dn. 21 września 1935 r. o Cywilnej Szkole Kucia Koni w Wilnie	183
98	Zarządzenie Wojewody Wileńskiego z dnia 20 września 1935 r. w przedmiocie ustalenia cen drzewa użytkowego dla poboru daniny lasowej.	184
99	Statut Cywilnej Szkoły Kucia Koni im. gen. Z. Rymkiewicza Wileńsko - Nowogródzkiego Instytutu Rzemieślniczego w Wilnie.	184
100	Odebranie debitu pocztowego	187
101	Obwieszczenia Starostwa Powiatowego Wileńsko-Trockiego o scalaniu gruntów	187
102	Obwieszczenia Sądów Grodzkich w sprawach spadkowych	187

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

Ogłoszenie Zarządu Miejskiego m. Wilna o losowaniu pożyczek miejskich	188
Ogłoszenia o przetargu	188
Ogłoszenia o zagubieniu dokumentów	188

**MINISTERSTWO
SPRAW WEWNĘTRZNYCH**

Nr. GM. 7587/1/35

Warszawa, dnia 14 października 1935 r.

**Do Wszystkich Pracowników
Administracji Spraw Wewnętrznych**

Powołany przez Pana Prezydenta Rzeczypospolitej dekretem z dnia 13 października r.b. na stanowisko Ministra Spraw Wewnętrznych, objąłem z dniem dzisiejszym urząd.

Witam Panów, jako mych współpracowników i pragnę zwrócić ich uwagę na te momenty, które, ufam, zechcą Panowie docenić w tej naszej współpracy w pierwszym rządzie.

Służba w szeregach pracowników państwowych jest — zdaniem mojem — służbą zaszczytną w samej swej istocie. Aby być prawdziwie godnym tego zaszczytu, należy cały swój wysiłek oddać na rzecz rzetelnej pracy dla Państwa, pamiętając stale, iż celem jej jest dobro wszystkich jego obywateli, w których istotne potrzeby i konieczności życiowe wnikać należy z całą życzliwością i zrozumieniem.

Świadomość tego, iż służbę naszą pełnić nam wypada w epoce ciężkich zmagani i powszechnych trudności ekonomicznych, winna stać się dla nas bodźcem do zwiększenia wysiłków i wzmożenia wyścigu pracy dla należytego utrzymania i dalszego rozwoju naszego życia państwowego na drodze, wytkniętej wolą Marszałka Józefa Piłsudskiego.

(—) WŁ. RACZKIEWICZ

MINISTER

DZIAŁ URZĘDOWY.

96.

ROZPORZĄDZENIE
Wojewody Wileńskiego
z dnia 21 września 1935 r.

w przedmiocie zatwierdzenia norm wynagrodzenia strat poczynionych przez każdorazowe samowolne: 1) wypasanie użytków rolnych i leśnych, 2) zbieranie grzybów i owoców leśnych, oraz korzystanie z innych użytków ubocznych.

Na zasadzie art. 27 p. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 19. I. 28 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) oraz art. 166 Ustawy Gospodarstwa Wiejskiego (zbiór praw Ccs. Rosyjskiego, t. XII) ustalam następujące normy:

Nazwa zwierzęcia	W szkółkach drzew owocowych leśnych i kulturach leśnych	W ogrodach, sadach i wszelkich plan- tacjach ogrodowych	We wszystkich rodza- jach zboż kłosowych, pastewnych, okopo- wych, zagajnikach do 15 lat wieku i zębach	Na łąkach, konieczy- nach, otawach i pod- sianych ścierniskach	Na pastwiskach, łąkach po zbiorze, ścierniskach niepod- sianych, ugorach i lesie
	z ł o t y c h o d s z t u k i				
Koń	—	—	—	—	—
Krowa.	10	9	7	6	3
Muł	—	—	—	—	—
Żrebięta	—	—	—	—	—
Cielęta	5	4	3	3	1
Świnie	16	12	10	6	3
Owce	6	3	3	1	1
Kozy	15	15	10	1	2
Gęsi i kaczki . .	1	1	1	0.50	0.10
Inny drób . . .	0.10	0.10	0.10	0.10	0.10

Karta za zbieranie grzybów lub owoców leśnych. zł. 5.—
Karta za zbieranie trawy sierpem i kosą „ 5.—
„ „ przywłaszczenie ściółki. . . „ 3.— od 1 m. p.
„ „ „ kamieni . . . „ 2,50 „ 1 m³
„ „ „ gliny . . . „ 1,50 „ 1 „
„ „ „ piasku . . . „ 0,30 „ 1 „
„ „ „ żwiru . . . „ 0,60 „ 1 „

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 października 1935 roku.

Wojewoda
(—) Wł. Jaszczolt.

97.

OBWIESZCZENIA
Wojewody Wileńskiego

z dnia 21 września 1935 r.

o Cywilnej Szkole Kucia Koni w Wilnie.
(Nr. RW.II-4/11).

I. Decyzją z dnia 3-go września 1935 r. Nr. R.W. II—4/12, na podstawie rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 1. X. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 807), uzupełnionego rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20. X. 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 1 ex 1933 r. poz. 2) cofnąłem Towarzystwu Opieki nad Zwierzętami w Wilnie upoważnienie do prowadzenia Cywilnej Szkoły Kucia Koni w Wilnie. oraz do przeprowadzania egzaminów i wydawania świadectw osobom, które ukończyły cywilne szkoły lub kursy kucia koni, o czym podaje się do wiadomości publicznej.

II. Zatwierdzeniem Statutu Cywilnej Szkoły Kucia Koni im. gen. Z. Rymkiewicza Wileńsko-Nowogródzkiego Instytutu Rzemieślniczego w Wilnie z dnia 4-go września 1935 r. Nr. R.W. II—4/11, na podstawie § 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 1.X. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 807), uzupełnionego rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20.X. 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 1 ex 1933 poz. 2) upoważniłem Wileńsko - Nowogródzki Instytut Rzemieślniczy w Wilnie do prowadzenia Cywilnej Szkoły Kucia Koni w Wilnie w myśl wyżej wzmiankowanego statutu, oraz do przeprowadzania egzaminów i wydawania świadectw osobom, które ukończyły cywilne szkoły lub kursy kucia koni, o czym podaje się do wiadomości publicznej.

(—) Wł. Jaszczolt.
Wojewoda

98.

ZARZĄDZENIE Wojewody Wileńskiego

z dnia 20 września 1935 r.

w przedmiocie ustalenia cen drzewa użytkowego dla poboru daniny lasowej.

Na mocy ustawy z dnia 6.VII 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87 poz. 676) o poborze daniny lasowej na cele odbudowy kraju oraz rozp. b. Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 21.VI 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 69 poz. 635) w celu wykonania ustawy z dnia 6.VII 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87 poz. 676) o poborze daniny lasowej na cele odbudowy kraju i rozp. wykonawczego z dnia 20.IX 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105 poz. 823) ustanawiam niniejszem na I, II i III kwartały 1935 roku kalendarzowego następujące ceny drzewa użytkowego na pniu za 1 m³.

Gru- pa	Rodzaj drzewa	Ceny za 1 m ³ drzewa użytkowego według odległości od stacji kolejowej i rzek spławnych				
		I pas 0—5 klm.	II pas 6—10 klm.	III pas 11—15 klm.	IV pas 16—20 klm.	V pas od 21 klm. i wyżej
1	Dąb, wiąz, klon osika i jasion	18 zł.	16 zł.	15 zł.	13 zł.	11 zł.
2	Sosna	12 zł.	10 zł.	8 zł.	6 zł.	5 zł.
3	Świerk	8,5 zł.	7,5 zł.	6,5 zł.	6 zł.	5 zł.
4	Inne gatunki	11 zł.	10 zł.	9 zł.	8 zł.	8 zł.

Wojewoda

(—) *Wł. Jaszczołt.*

99.

S T A T U T

Cywilnej Szkoły Kucia Koni im. gen. Z. Rymkiewicza Wileńsko-Nowogródzkiego Instytutu Rzemieślniczego w Wilnie.

§ 1.

Na podstawie statutu niniejszego zostaje założona w m. Wilnie Województwa Wileńskiego przez Wileńsko-Nowogródzki Instytut Rzemieślniczy w Wilnie Cywilna Szkoła Kucia Koni pod nazwą CYWILNA SZKOŁA KUCIA KONI im. gen. Z. RYMKIEWICZA WILEŃSKO-NOWOGRÓDZKIEGO INSTYTUTU RZEMIEŚLNICZEGO W WILNIE.

§ 2.

Zadaniem Szkoły jest:

a) kształcenie czeladników kowalskich w prawidłowym i przystosowaniu do potrzeb rolnictwa, miasta i wojska, kuciu koni oraz w należytym pielęgnowaniu kopyt,

b) przygotowanie kowali do samodzielnego wykonania zawodu kucia koni.

§ 3.

Wileńsko-Nowogródzki Instytut Rzemieślniczy w Wilnie powołuje:

a) lekarza weterynaryjnego do kierownictwa szkołą i prowadzenia nauczania teoretycznego,

b) osobę upoważnioną do samodzielnego wykonywania zawodu kucia, do prowadzenia nauczania praktycznego kucia koni pod nadzorem lekarza weterynaryjnego.

§ 4.

Nauczanie praktyczne odbywa się w kuźni wojskowej jednego z pułków garnizonu m. Wilna.

§ 5.

Czas nauczania w szkole lub na kursie kucia koni trwa od trzech do sześciu miesięcy, w zależności od przygotowania kandydatów. Przy Cywilnej Szkole Kucia Koni mogą być również urządzane 1-2-miesięczne dokształcające kursy kucia koni dla podkuwaczy, posiadających uprawnienia do składania egzaminu przed Państwową Komisją Egzaminacyjną w myśl § 22 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 1 paź

dziennika 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 807) oraz dla osób posiadających karty rzemieślnicze, które przed wejściem w życie wyżej wymienionego rozporządzenia trudniły się samodzielnie zawodowym kuciem koni, lecz nieposiadających prawa szkolenia terminatorów na czeladników.

§ 6.

Na kurs w Cywilnej Szkole Kucia Koni mogą być dopuszczone osoby, które:

- a) ukończyły co najmniej 19 lat życia,
- b) umieją czytać i pisać, oraz
- c) złożyły wymagany w prawie przemysłowym egzamin na czeladnika kowalskiego.

Podanie o przyjęcie do Szkoły kandydaci winni wносить do Sekretariatu Instytutu z dołączeniem: świadectwa urodzenia, św. złożenia egzaminu na czeladnika, św. zdrowia oraz własnoręcznie napisanego życiorysu.

§ 7.

Nauczanie w szkole jest bezpłatne. Tytułem taksy egzaminacyjnej pobiera się od każdego słuchacza Kursu, przystępującego do egzaminu — 10 złotych.

§ 8.

Uczniowie otrzymują w Internacie Szkoły mieszkanie, światło, opał, łóżko z materacem za opłatą 7 zł. 50 gr. miesięcznie i mają możliwość przygotowania sobie na miejscu posiłku.

§ 9.

Uczniowie winni posiadać własny fartuch skórzany i narzędzia do podkuwania koni (młotek-widlak, nóż angielski, tarnik, rozkuwacz, obcęgi do kucia, podręczniki do nauki kucia koni, oraz koc, poduszkę i bieliznę pościelową.

§ 10.

Przedmioty nauczania w szkole są następujące:

NAUCZANIE TEORETYCZNE.

Przedmiotami nauczania są następujące przedmioty teoretyczne:

- 1) *ogólne pojęcie o budowie konia;*
- 2) *budowa dolnej części kończyny i jej czynności:*
 - a) kość kopytowa, strzałkowa, koronowa, pęcínowa, nadpęcínowa, kości rysikowe i trzyczekowe,
 - b) więzadła, stawy, ścięgna,
 - c) chrząstka kopytowa, strzałka gąbczasta
 - d) części mięsne, naczynia i nerwy,
 - e) puszka rogowa, narastanie rogu, zużywanie się rogu, własności rogu,
 - f) mechanika kopyta, wpływ terenu na kopyto niepodkute,

g) postawy kończyn, prawidłowe i nieprawidłowe,

h) wpływ postawy kończyn na ukształtowanie kopyt,

i) praca kopyta, chody prawidłowe i nieprawidłowe.

j) kopyta prawidłowe i nieprawidłowe;

3) *materiał i narzędzia podkownicze:*

a) żelazo, stal, węgiel, koks i węgiel drzewny,

b) podkowa, podkowa typu wojskowego, rodzaje podków dla koni (pociągowych, ciężarowych i wyścigowych — letnie i zimowe), podkowa prawidłowa i jej wymiary, podkowa dla mułu, półfabrykat, podkowa fabryczna, wyrób podkowy ze starego żelaza,

c) podkowiaki, hacce, płytki stalowe, zębce,

d) narzędzia podkownicze.

4) *racjonalne urządzenie w kuźni i paleniska;*

5) *przygotowanie kopyt do podkucia, przygotowanie podków i podkuwanie kopyt prawidłowych i nieprawidłowych, a mianowicie:*

a) obchodzenie się z końmi przy podkuwaniu, podkuwanie koni narownych,

b) ścieranie się podkowy, terminy przekuwania,

c) badanie kopyta przed podkuciem, odjęcie starej podkowy i znaczenie jej ogłędzin, struganie kopyta,

d) wybór i przygotowanie podków, dopasowanie i przybicie podkowy,

e) badanie konia po okuciu, cel i znaczenie badania,

f) podkuwanie kopyt nieprawidłowych, podkuwanie przy nieprawidłowych chodach, postawach kończyn i nieprawidłowych chodach, struganie kopyt nieprawidłowych, podkuwanie kopyt przy postawie zbieżnej, rozbieżnej, zwartej, rozwartej, podsiebnej, odsiebnej, niedźwiedziej, kucie kopyt przy strychowaniu się, ściąganiu i potykaniu,

g) podkuwanie koni w miastach (bruk, asfalt i t. d.) podkowy z linką, podkowy z wkładami patentowanymi i t. p.

6) *hygiena kopyta:*

a) wpływ klimatu, charakteru gleby, podłoża na róg kopyta,

b) kąpiele kończyn, natłuszczanie kopyt, oczyszczanie kopyt,

c) pielęgnacja kopyta niepodkutego,

d) pielęgnacja kopyta podkutego,

e) pielęgnacja kopyt źrebięcych;

7) *choroby kopyt:*

a) kopyta — płaskie, pełne, szczudłowate, wąskie, sposób ich podkuwania,

b) szczeliny i sposoby ustalania ich brzegów, rozpadliny,

c) ochwat, kształt kopyt po przebytych ochwacie, sposoby podkuwania kopyt po ochwacie,

d) ściana oddzielona i pusta,

e) słupek rogowy,

f) gnicie strzałki,

g) nagwożdżenia,

h) zatrat,

i) skostnienie cząstki kopytowej,

j) zagwożdżenie,

k) podbitek.

NAUCZANIE PRAKTYCZNE.

Przedmiotami nauczania praktycznego są:

1) wyrób podków:

a) letnich i zimowych z uwzględnieniem podków typu wojskowego, podków dla kopyt prawidłowych, podków przy chodach nieprawidłowych i na kopyto chore — z żelaza sztabowego, ze starych podków i półfabrykatów,

b) wgrzewanie płytek stalowych, zębce;

2) podkuwanie kopyt prawidłowych, nieprawidłowych i chorych:

a) trzymanie konia, użycie środków poskramiających, trzymanie kończyn,

b) odejmowanie podkowy, badanie odjętej podkowy i kopyta po rozkuciu,

c) przygotowanie kopyta do podkucia (struganie kopyta),

d) dopasowanie podkowy i jej przybicie,

e) podkuwanie różnych typów koni, podkuwanie różnych rodzajów kopyt nieprawidłowych, podkuwanie przy nieprawidłowych postawach i chodach.

f) określenie sposobu podkucia odpowiedniego dla poszczególnych rodzajów kopyt, krytyczna ocena podkucia różnego kształtu kopyt,

g) podkuwanie kopyt chorych,

h) struganie kopyt źrebięcych,

i) podkuwanie koni do pracy w mieście (na bruku, asfalcie i t. p.).

§ 11.

Podczas odbywania nauki na kursie, uczniowie obowiązani są ściśle stosować się do rozkładu zajęć i zachowywać się poprawnie, spełniając sumiennie poruczoną im pracę.

§ 12.

Egzamin obejmuje część teoretyczną i praktyczną.

W części teoretycznej egzaminu kandydat winien wykazywać dostateczną znajomość przedmiotu, wyszczególnionego w § 10 niniejszego statutu.

W części praktycznej egzaminu, kandydat winien:

1) wykuć z żelaza sztabowego dwie podkowy letnie, lub zimowe dla kopyt prawidłowych, lub nieprawidłowych — w zależności od pory roku i rodzaju kopyt, jakie posiadają konie, mające być podkute;

2) wykuć jedną podkową na kopyto chore, lub do specjalnego użytku (np. dla konia, biorącego udział w wyścigach);

3) Wykonać całkowite okucie 2-ech kopyt (letnie lub zimowe), jednego kopyta tylnego, drugiego przedniego,

4) wykonać struganie kopyta źrebięcego, o ile to jest możliwe.

Pośród podków, mających być wykutymi — stosownie do punktu pierwszego i drugiego — przynajmniej jedna winna być wykuta wg. typu podkowy, używanej w wojsku.

Przy wykonywaniu okucia — stosownie do p. 3 — pożądane jest okucie przynajmniej jednego konia z chorem. lub wadliwym kopytem, z nieprawidłową postawą kończyn, lub nieprawidłowym chodem. przyczem z braku takiego konia należy okuć jednego konia do specjalnego użytku.

Przy kuciu konia, po należytej ocenie starego okucia, kandydat winien wykazać dokładność i pewność w wykonaniu:

a) odjęcia starej podkowy,

b) oczyszczania i wystrugania kopyta.

c) wykucia podkowy,

d) jej dopasowania,

e) przybicia.

Wileńsko-Nowogródzki
Instytut Rzemieślniczy
w Wilnie

(—) L. Kruk

sekretarz

(—) Kazimierz Młynarczyk
prezes

Powyższy Statut Cywilnej Szkoły Kucia Koni im. Gen. Z. Rymkiewicza Wileńsko-Nowogródzkiego Instytutu Rzemieślniczego w Wilnie zatwierdzam na podstawie art. 3, pkt. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 roku o kwalifikacjach zawodowych osób trudniących się samodzielnie kuciem koni (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 334) i w związku z rozporządzeniem Ministra Rolnictwa z dnia 1 października 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 807), uzupełnionego rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 1 ex 1933 r. poz. 2)

Wilno, dnia 4 września 1935 roku.

Za wojewodę
(—) M. Jankowski
Wicewojewoda

M.P.

100.

ODEBRANIE DEBITU POCZTOWEGO.

Urząd Wojewódzki zawiadamia, że Ministerstwo Spraw Wewnętrznych na podstawie art. 33 dekretu z dn. 7 lutego 1919 r. w przedmiocie tymczasowych przepisów prasowych (Dz. Pr. P. Nr. 14 poz. 186) § 26 ustawy prasowej z dn. 17 grudnia 1862 r. (Dz. Pr. P. Nr. 6 ex 1863) oraz § 14 ustawy prasowej z dn. 7 maja 1874 r. (Dz. U. Rz. Nr. 16, str. 65) w brzmieniu art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 976) odebrało debity pocztowe niżej wymienionym drukom, ponieważ te druki zawierają w swej treści cechy przestępstw przewidzianych w Kodeksie Karnym, a mianowicie:

1) czasopismu „Agrarnyje Problemy“, wydawanemu w języku rosyjskim w Moskwie;

2) czasopismu „Nacjonalist“, wydawanemu w języku ruskim w Filadelfji;

3) czasopismu „Sowietskoje Stroitelstwo“ wydawanemu w języku rosyjskim w Moskwie;

4) broszurze „Dźwie wiasny“ Alesia Donczanki, wydanej w języku białoruskim w r. 1932 w Mińsku;

5) broszurze „Prygraniczny Manastyr“ R. Muraszki, wydanej w języku białoruskim w r. 1930 w Mińsku.

6) broszurze „Dziesiać“ Zm. Biaduli, wydanej w języku białoruskim w r. 1930 w Mińsku;

7) broszurze „Jak praca stwaryła czaławieka“ S. Waltgarda, wydanej w języku białoruskim w r. 1930 w Mińsku;

8) broszurze „Proletarische Lieder der U. S. S. R. — Pieśni proletarjackie Z. S. S. R. — Chants proletariens de l' U. R. S. S.“, wydanej w językach: polskim, niemieckim i francuskim w r. 1931 w Moskwie;

9) broszurze „Sprawocznik dla starost kruzkow junych družiej, wydanej w języku rosyjskim w r. 1934 w Moskwie;

10) broszurze „W stratosferu“ N. A. Ry-nina, wydanej w języku rosyjskim w 1934 r w Leningradzie.

101.

OBWIESZCZENIA**Starostwa Powiatowego Wileńsko-Trockiego****o scalaniu gruntów**

1) Starostwo powiatowe wileńsko-trockie na podstawie art. 36 ustawy z dnia 31. VII. 23 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. Nr. 92 z r. 1927,

poz. 833), w brzmieniu ustalonym rozp. Prezyd. Rzplitej z dn. II.VII. 32 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622) oraz art. 14 rozp. Prezyd. Rzecz. z dn. 27. X. 33 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 635) podaje do publicznej wiadomości, że orzeczenia dotyczące zatwierdzenia projektów scalenia na gruntach niżej wymienionych jednostek stały się prawomocne, a mianowicie:

1) w dniu 26 sierpnia 1934 r. orzeczenie starostwa powiatowego wileńsko-trockiego z dnia 11 kwietnia 1934 roku, dotyczące wsi Saduniszki, gminy mejszagolskiej, powiatu wileńsko-trockiego;

2) w dniu 2 czerwca 1935 roku orzeczenie Wojewódzkiej Komisji Ziemskiej z dnia 30 kwietnia 1935 roku, dotyczące wsi Miguny, gminy rudomińskiej, powiatu wileńsko-trockiego;

3) w dniu 4 września 1935 roku orzeczenie Starostwa powiatowego wileńsko-trockiego z dnia 17 lipca 1935 roku, dotyczące wsi Paużole gminy mejszagolskiej, powiatu wileńsko-trockiego;

4) w dniu 18 września 1935 r. orzeczenie Starostwa powiatowego wileńsko-trockiego z dnia 28 sierpnia 1935 r., dotyczące wsi Małe Sałki gminy solecznickiej, powiatu wileńsko-trockiego.

W związku z powyższymi Starostwo powiatowe wileńsko-trockie ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego na gruntach wymienionych wyżej jednostek.

Za starostę
(—) Inż. W. Juchniewicz
Komisarz Ziemski

102.

OBWIESZCZENIA
Sądów Grodzkich
w sprawach spadkowych.

1) Na zasadzie art. 1401 U.P.C. Sąd Grodzki w Wilnie wzywa spadkobierców Józefa, s. Jana Paszkowskiego, zmarłego w dniu 5 września 1925 r., ażeby w ciągu sześciu (6) miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zgłosili swoje prawa do pozostałego po nim mienia.

Nr. III. Z.P.S. 83/1935 r.

2) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Grodzki w Wilnie wzywa spadkobierców Antoniego, s. Wincentego, Wilejszysa, zmarłego w dniu 9 kwietnia 1919 roku, ażeby w ciągu sześciu (6) miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zgłosili swoje prawa do pozostałego po nim mienia.

Nr. III. Z.P.S. 86/1935 r.

3) Na zasadzie art. 1401 U.P.C. Sąd Grodzki w Wilnie wzywa spadkobierców Stefana, s. Mojsieja, Oleszkiewicza, zmarłego w dniu 9 października 1926 r., ażeby w ciągu sześciu (6) miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zgłosili swoje prawa do pozostałego po nim mienia.

Nr. III. Z. P. S. 87/1935 r.

4) Sąd Grodzki w Drui, powiatu bras-

ławskiego, na zasadzie artykułu 1401 i 1402 U. P. C. oraz art. 1225 i 1239 Pr. Cyw. Ros wzywa spadkobierców zmarłej w dniu 1 kwietnia 1928 roku Marji c. Jana i Rozalji Malawko, ażeby w okresie 6-ciomiesięcznym od dnia wydrukowania obwieszczenia niniejszego zameldowali w Sądzie tut. prawo swoje do pozostałego po niej majątku, położonego w kol. Karandasze gminy leonpolskiej, pow. brasławskiego, składającego się z około 3 ha ziemi.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

OGŁOSZENIE

Zarządu Miejskiego m. Wilna o losowaniu pożyczek miejskich.

Zarząd Miejski m. Wilna ogłasza, że na odbytem w dniu 1 października 1935 r. losowaniu I i III obligacyjnych pożyczek miejskich, skonwertowanych w roku 1925, zostały wylosowane następujące obligacje:

I-ej Pożyczki obligacyjnej z roku 1901.

52 zł. — 2; 22; 41; 62; 101; 108; 161; 183; 221; 266; 276; 302; 322; 344; 345; 347; 393; 405; 434; 452; 484; 486; 657; 754; 1212; 1237.

260 zł. — 1248; 1364; 1444; 1468; 1482.

520 zł. — 1511; 1555; 1584; 1632; 1710; 1783; 1829.

Na ogólną sumę zł. 6292.

III Pożyczki obligacyjnej z r. 1913.

52 zł. — 4; 44; 85; 125; 164; 248; 304; 402; 502; 562; 563; 599.

260 zł. — 603; 668; 708; 725; 822.

520 zł. — 900; 908; 955; 991.

Na ogólną sumę zł. 4.004.

Przy wskazanych obligacjach powinny być wszystkie kupony poczynawszy od kuponu na dzień 1 lipca 1936 roku.

Splata wylosowanych obligacyj w ich wartości imiennej będzie dokonywana od dnia 2-go stycznia 1936 roku w kasie Zarządu Miejskiego w Wilnie.

Opłaty kuponów od obligacyj powyższych pożyczek dokonywa kasa Zarządu Miejskiego.

Wiceprezydent m. Wilna
(—) T. Nagurski.

Ogłoszenie o przetargu.

Komisja Gospodarcza Więzienia w Święcianach zawiadamia że w dniu 23 października 1935 roku, o godzinie 11-ej odbędzie się przetarg na dostawę artykułów żywnościowych.

Oferty podpisane należy odsyłać w zaopieczowanych i nieprzeżroczystych kopertach

do więzienia w Święcianach, ul. Dworcowa Nr. 1, z napisem: „Oferta do przetargu na dostawę artykułów żywnościowych“. Do oferty należy dołączyć próbki oferowanych artykułów. Termin składania ofert upływa dnia 23 października 1935 r. o godzinie 11-ej przed południem i tegoż dnia nastąpi otwarcie ofert.

Do oferty winien być dołączony kwit na złożone w Więzieniu w Święcianach wadium w wysokości 5% oferowanej sumy.

Wadium w razie przyjęcia oferty będzie zatrzymane na poczet kaucji umownej. Wadja złożone przy ofertach niezaakceptowanych zostaną zwrócone.

W ofercie należy wymienić, że oferent podaje się zasadniczym warunkom przetargu, oraz zapodać ilość oferowanych artykułów żywnościowych i cenę w walucie polskiej. Oferty nie złożone we właściwym terminie i nie poparte wymaganem wadium nie będą rozpatrywane.

Zastrzega się wolny wybór ofert. Bliższych informacji udziela kancelarja Zarządu Więzienia w Święcianach codziennie, oprócz dni świątecznych, od godziny 8-ej do 15-ej i tamże są do przejrzenia szczegółowe warunki przetargu i dostawy.

OGŁOSZENIA

o zagubieniu dokumentów

A) — w Wilnie.

1. Elżbieta Lisowska — ul. Żeligowskiego 6—12. Zgub. dowód osobisty Nr. 1757 wyd. przez Star. Wil.-Trockie 1922 r.

2. Jowne-Here Kuperstoch — ul. Nowogródzka 30—4. Zgub. dowód osobisty Nr. 3298 wyd. przez Star. Grodzkie w Wilnie 1923 r.

3. Marja Szapiro — ul. Bakszta 8 — 12. Zgub. dowód osobisty Nr. 11345/11695 wyd. przez Komisarza Rządu m. Wilno 1924 r.

4. Zgub. dowód tożsamości konia serja E Nr. 793565 wystawiony przez Rejonowego Inspektora Koni w Wilnie na nazwisko Wiktora Pietkiewicza zam. w Wilnie ul. Tomasza Zana Nr. 31—1.

5. Jadwiga Górka — ul. Jasna 24 — 6. Zgub. kwity zastawne Nr. 35781 i Nr. 46714 wyd. przez Zakład Zastawniczy Komunalnej Kasy Oszczędności m. Wilna.

6. Franciszek Jakubowski — ul. Filarecka 40—3. Zgub. książkę wojskową, wyd. przez P. K. U. Grodno.

7. Sima Chazanowicz — ul. Podgórna 3—12. Zgub. kwit zastawowy Nr. 47805, wyd. przez Zakład Zastawniczy Komunalnej Kasy Oszczędności m. Wilna, 22. V. 35 r.

8. Franciszek Pianko — ul. Kasztanowa 4—4. Zgub. legitymację, wyd. przez Komitet Krzyża i medalu Niepodległości w Warszawie.

9. Jadwiga Działikówna — ul. Zamkowa 26—3. Zgub. dowód osobisty Nr. 779, wyd. przez Star. Dziśnieński, 29. IX. 27 r.

10. Agap Tarasow — ul. Legionowa 80—1. Zgub. świadectwo przemysłowe Nr. 921, wyd. przez Urząd Skarbowy w Wilnie.

11. Helena Chwat — ulica Piłsudskiego 23—16. Zgub. paszport zagraniczny, wyd. przez Konsulat Polski w Paryżu, 12. V. 35 r.

12. Jan Czyżewski — ul. Wiłkomierska 15—10. Zgub. książeczkę wojskową, wyd. przez PKU, Wilno-Miasto.

13. Benedyktya Czyżewska — ul. Wiłkomierska 15—10. Zgub. kwity zastawowe Nr. 20602 i 20604, wyd. przez Zakład Zastawniczy Komunalnej Kasy Oszczędności m. Wilna oraz poświadczenie obywatelstwa polskiego Nr. 4875, wyd. przez Magistrat m. Wilna.

14. Stanisław Henikowski — zauł. Bernardyński 10—2. Zgub. książkę wojskową, wyd. przez P. K. U. Wilno-Miasto.

15. Zgub. dowód tożsamości konia serja D Nr. 528395, wystawiony przez Rejonowego Inspektora Koni w Wilnie, na nazwisko Chaima Iskalskiego, zam. w Wilnie przy ul. Zawalnej 24—11.

16. Aleksander Rukasz — ul. Skopówka 6 — 17. Zgub. książkę wojskową wyd. przez P. K. U. Lida 15. VII. 23 r.

17. Jan Dronicz — ul. Wiłkomierska 1—1. Zgub. index Nr. 507 wyd. przez W-ł Prawa i Nauk Społecznych U. S. B. 1. X. 26 r.

18. Wacław Nowicki — ul. Kasztanowa 4 — 25. Zgub. książkę wojskową, wyd. przez P. K. U. Wilno-Miasto.

19. Bolesław Szyłowicz — 1 p. p. Legionów, 2 kompanja. Zgub. dowód osobisty Nr. 84, wyd. przez Urząd Gminy w Parafjanowie, 12. III. 29 r.

20. Edmund Hlebowicz — ul. Dąbrowskiego 3—4. Zgub. legitymację urzędniczą Nr. 379, kartę rowerową Nr. 1446 i kartę wstępu do biura Zarządu Miejskiego Nr. 14, wyd. przez Magistrat m. Wilna.

21. Jan Darwid — ul. Wierzbowa 20—19. Zgub. książkę wojskową, wyd. przez P. K. U. Wilno-Powiat.

22. Marja Urbanowicz — ul. Styczniowa 8 — 16. Zgub. kwit zastawowy Nr. 45916, wyd.

przez Zakład Zastawniczy Komunalnej Kasy Oszczędności m. Wilna.

23. Roman Filipowicz — ul. Zygmuntowska 4 — 10. Zgub. index Nr. 380, wyd. przez W-ł Prawa i Nauk Społecznych U. S. B. 23. XI. 26 r.

B) — poza Wilnem.

1. Berel Chait — Ignalino, pow. święciański. Zgub. dowód osobisty Nr. 1202, wyd. przez Star. Święciański.

2. Julian Szukiel — w. Jurewicze, gmina Opsa. Zgub. książkę wojskową, wyd. przez P. K. U. Święciany.

3. Józef Sudnikowicz — w. Ponia, p-ta Dołhinów. Zgub. książkę wojskową, wyd. przez P. K. U. Wilejka.

4. Zgub. dowód tożsamości konia Nr. 493482, wystawiony przez Rejonowego Inspektora Koni w Mołodecznie na nazwisko Markiela Skłuta, zam. w m-ku Gródek.

5. Zgub. dowód Tożsamości konia Nr. 726103, wystawiony przez Rejonowego Inspektora Koni w Mołodecznie na nazwisko Piotra Łazara, zam. we wsi Klidzienięta, gm. smorgońskiej.

6. Beker Bazarewicz — okol. Sorok-Talary, gm. Rudomińska. Zgub. książkę wojskową, wyd. przez 3 Pułk Strzelców Konnych w Pińczowie 1921 r.

7. Zgub. dowód tożsamości konia serja D. Nr. 613851, wystawiony przez Rejonowego Inspektora Koni w Wilnie na nazwisko Józefa Ostaniewicza, zam. w Darnopolu, gm. Duksztv.

8. Franciszek Hajkowicz — kol. Łomasze 1 p-ta Zahacie. Zgub. dowód osobisty Nr. 1112, wyd. przez Zarząd Gminy w Prozorokach, 18. VI. 31 r.

9. Czesław Mejnartowicz — okol. Orany, gm. Kucewicze. Zgub. dowód osobisty Nr. 9166/165. II/III. wyd. przez Urząd Gminy Kucewicze.

10. Adam Hryniewicz — folw. Orzechowo, gm. Budstaw. Zgub. dowód osobisty Nr. 1046, wyd. przez Star. Duniłowickie 1923 r.

11. Jan Jasiulewicz — m. Balingródek gm. Kiemieliskiej. Zgub. dubeltówkę Nr. 18637, posiadaną na podstawie pozwolenia na broń Nr. A. V. 2/888/53, wyd. przez Star. Święciański, 21. VII. 33 r.

12. Ks. Antoni Rulkowski — m. i p-ta Miedniki. Skradz. rewolwer „Mauser“. Nr. 368794, posiadany na podstawie pozwolenia na broń Nr. A. V. 2/640, wyd. przez Star. Wil-Trockie.

13. Franciszek Michałowski — Oszmiana. Zgub. książkę wojskową, wyd. przez P. K. U. Wilno-Powiat.

14. Andrzej Pryjawk — w. Stare Haby, gm. Żośniańska. Zgub. książkę wojskową, wyd. przez P. K. U. Postawy.

15. Kazimierz Wieliczko — m. Rymszany. Zgub. dowód osobisty Nr. 2130/324130, wyd. przez Star. Brasławskie oraz książkę wojskową wyd. przez P. K. U. Święciany.

16. Mikołaj Rudak — w. Kowale. gm. Głębocka. Zgub. książkę wojskową, wyd. przez P. K. U. Postawy.

17. Zgub. dowód tożsamości konia Nr. 676553 i 676554. wystawione przez Rejonowego Inspektora Koni w Mołodecznie na nazwisko Ali Kryczyńskiej. zam. w folw. Daubuciszki. gm. bienickiej.

18. Jerzy Romańczuk — kol. Prońcejkowo gm. Gródek. Zgub. książkę wojskową, wyd. przez P. K. U. Wilejka.

19. Józef Roziel — folw. Waszkieniki

gm. Grauzyszki. Zgub. książkę wojskową, wyd. przez P. K. U. Wilno-Powiał.

20. Stefan Paszkiewicz — z-k Gaj, gm. Krewo. Zgub. ks. wojskową, wydaną przez P. K. U. Lida.

21. Zgub. dowód tożsamości konia Nr. 654750, wystawiony przez Rejonowego Inspektora Koni w Mołodecznie na nazwisko Józefa Kardzisa, mca wsi Lipówka gm. Soły.

22. Zgub. dowody tożsamości koni Nr. 768598 i 792272. wystawione przez Rejonowego Inspektora Koni w Postawach na nazwisko Juliana Szukiela. zam. we wsi Jurewicze. gm. opeskiej.

Adres Redakcji i Administracji: Wilno, Urząd Wojewódzki ul. Magdaleny Nr. 2, tel. 1. Administracja czynna codziennie z wyjątkiem dni świątecznych od godz. 10 do 12.

Administracja przyjmuje ogłoszenia do „Dziennika Wojewódzkiego” od instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucji.

Prenumeratę i opłatę za ogłoszenia należy wpłacać na konto czekowe w Pocztowej Kasie Oszczędności **Nr. 30050.** „Administracji Wileńskiego Dziennika Wojewódzkiego”.

Prenumerata wynosi: roczna—18 zł., półroczna—9 zł., kwartalna—4 zł. 50 gr.

Cena ogłoszeń: ogłoszenie o zagubieniu jednego dokumentu wraz z numerem dowodowym zł. 4, za każdy następny dokument — zł. 1.50, ogłoszenia o zagubieniu dowodów tożsamości koni wraz z numerem dowodowym—zł. 2.50, ogłoszenia w sprawie osób zaginionych i wezwania spadkobierców wraz z numerem dowodowym—zł. 12, ogłoszenia za wiersz milimetryjny jednoszpaltowy wraz z numerem dowodowym 40 gr.

ZAKŁ. GRAF. „ZNICZ”, WILNO, BISKUPA BANDURSKIEGO 4. TEL. 3-40. Cena niniejszego numeru wynosi 1 zł. 50 gr.